

شعور در میان ابنای بشر مساوی تر از هرچیز دیگر تقسیم شده است، زیرا همه خود را به اندازه کافی برخوردار از این نیرو تلقی می کنند و حتی آنهایی که از سهم خود در سایر چیزها شکایت دارند، به ندرت برای بدست آوردن شعور بیشتر ابراز تمایل می کنند، و در این مورد بعید است که همه انسانها در اشتباه باشند. چنین برمی آید که نیروی قضاوت صحیح و توانایی تشخیص درست از نادرست – که به درستی آن را درک صحیح یا خرد می نامیم – بر اساس طبیعت در میان تمامی انسان ها، به طور عادلانه تقسیم شده باشد. در نتیجه اختلاف آرای ما ناشی از آن نیست که ما در میزان برخورداری از نیروی عقل بایکدیگر تفاوت داریم، بلکه صرفاً از آنجا ناشی می شود که ما قوای اندیشه‌ی خویش را در جهات متفاوتی هدایت می کنیم و همگی به طور یکسان به موضوعات واحدی توجه نمی کنیم. دارا بودن یک ذهن قوی کافی نیست، نکته مهم آن است که پیاموزیم چگونه ذهن خود را در جهت صحیح به کار اندازیم..... و کسانی که آهسته گام برمی دارند، تا جایی که از مسیر درست حرکت کنند، بیش از کسانی که با عجله حرکت می کنند و از مسیر خارج می شوند، پیشرفت حاصل می کنند.

رنه دکارت در کتاب «گفتار درباره روش» نقل شده در کتاب «آشنایی بادکارت»، نوشته پل استراترن .